“Espiritualitat i sida”
TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (núm. 85)

18 de setembre del 2003
de 20.30 a 21 hores

Salm

Et dono gràcies, Senyor, amb tot el cor,
contaré totes les teves meravelles,
saltaré de goig i ho celebraré,
cantaré al teu nom, oh Altíssim.
(Salm 9, 2-3)

Text

Com a cada trobada i després de l’estiu, ens reunim per pregar.

Pregar és prendre consciència de les paraules que Déu ens adreça en el seu llibre, però també escoltar allò que ens suggereix a propòsit dels fets de l’existència.

Pregar no és canviar les intencions de Déu, sinó deixar-nos canviar nosaltres mateixos i deixar-nos transformar, renovar, recrear pel seu esperit d’amor.
(Michel Germain)

Text bíblic

Quan el Senyor-Déu va fer la terra i el cel no hi havia cap matoll ni havia nascut l’herba, perquè el Senyor-Déu encara no havia fet ploure, ni existia cap home que pogués conrear els camps. Però de dintre la terra pujava una humitat que els amarava en tota la seva extensió.

Llavors el Senyor-Déu va modelar l’home amb pols de la terra. Li va infondre l’alè de vida, i l’home es convertí en un ésser viu. Després el Senyor-Déu plantà un jardí a l’Edèn, a la regió d’orient, i va posar-hi l’home que havia modelat.
(Gènesi 2, 5-8)

Pregària

Doneu-nos, Senyor, alè.
Per no fatigar-nos durant la ruta.
Perquè els nostres pulmons s’emplenin constanment
d’oxigen i d’aire tonificant.
Per ajudar-nos a avançar cap al demà
sense mirar enrere ni mesurar l’esforç.

Alè perquè puguem fer front
a tot el que els homes i dones —i per tant Vós—
esperem de nosaltres.

Alè per esperar de nou,
com si la vida comencés cada matí;
per esperar contra el corrent,
fonamentats en la vostra presència i en la vostra promesa.
Tot portant en nosaltres les esperances i
penes de les persones,
especialment d'aquelles que confien en nosaltres.
Doneu-nos alè, el vostre alè:
per inspirar-nos la pregària de les profunditats
la que ve de Vós a nosaltres,
la que demana el vostre retorn gloriós,
la que aspira a la plenitud de Déu.

Flames d'amor

L'oferiment d'un llantió és...

- Un signe que ens fa més conscients del desig de comunicar-nos amb el nostre Pare-Déu.
- Un símbol de la llum (vida plena) que posseïm dins del nostre cor.
- Una senzilla però profunda lloança i la manifestació dels nostres desigs i sentiments.
- Una mostra del nostre esperit en pregària.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 18 de setembre de 2003
-Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós-